

Uun a gemüüselaaden

(nach: Handreichungen für den Friesischunterricht: Haus und Garten, hrsg. vom Landesinstitut Schleswig-Holstein für Praxis und Theorie der Schule, Kronshagen 1999, S. 119. Überarbeitet von Enken Tholund.)

Kriamer: Gudai! Wat skääl' haa?

Enken: Ik maad hal en pöös aapler haa.

Kriamer: Jä, det skääl' haa. En uugensblak. Heer heest dü en pöös mä a best aapler banen.

Enken: Haa ik aapler saad? Det dee mi iarig, ik määnd peeren.

Kriamer: Det maaget niks, det bütje wi ianfach am. Wees so gud, heer as a pöös mä peeren.

Enken: San det peeren?

Kriamer: Jä, en hiale pöös fol.

Enken: Oo, det dee mi iarig! Ik haa eentelk muar am plumen toocht.

Kriamer: Det maaget dach niks. Det leet ham dach ambütje. So, wees so gud, heer as en pöös mä gans fein plumen banen.

Enken: Haa jam uk aapelsiinen?

Kriamer: Jä, was haa wi det! Wi san dach diarföör bekäänd, dat wi ales haa.

Enken: Do hed ik leewer aapelsiinen uunsteed för plumen.

Kriamer: Diar saist dü wat! Jo haa uk föl muar witamiine. Heer, wees so gud. Jo kem jüst frisk ütj Kalifornien.

Enken: Wat? Ütj Kalifornien? Nee, do witj ik at dach bal ei. Ham witj jo nimer, wat jo diar al ales mä maaget haa. Ik liaw, ik nem dach leewer en pöös aapler faan heer.

Kriamer: Diar heest' rocht, diar heest' rocht, diar as wat bi!